

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..

આ તો છે સંભાળી, હવે કોને સતા સોંપે ?
આ તો છે કુંવારો, હવે કોને વંશ ચાલશે ?
લોકશાહી પણ લાસ લડાવે છે વારસાગત...
ત્યો ! બંધારણ હવે કોને આંગણે નાચશે ?

ઢોલ - નગારે
'વિજય' વાંસળીનો
દબાવો સૂર...
(નભળા રાજ...)

સ્વયંવરમાં,
મુંગઈ વરમાળા -
ડોડાં અનેક...
(કોને ગળે પડું?)

ચિંતન

જીવાત્મનો રત્નવ્યત્વમભેદેન પ્રશસ્તયતે !
નાનાત્વં નિવૃત્તે યસ્ય તદેવં હિ સમજજસમ્ !!

ઉપરોક્ત શ્લોક 'અદ્વૈત પ્રકરણ' માંથી લેવામાં આવેલ છે. જીવ અને આત્માના એકત્વ (અન્યત્વ) ની અભેદરૂપે જે પ્રશંસા કરાય છે તેમજ ભિન્નત્વ (નાનાત્વ) ની જે નિંદા કરાય છે, તે આ પ્રમાણે યોગ્ય જ છે.

જીવાત્મા પરમાત્માની એકતાનું પ્રતિપાદન ચુકત તર્ક અનુસાર તેમજ શ્રતિવાક્યોને આધારે કરવામાં આવ્યું છે. શાસ્ત્રો અને વ્યાસાદિ મુનિઓએ એકત્વ પ્રતિપાદન એક સૂત્રે વધાવી લીધું છે અને ખોટા તર્કો વિતર્કો કરીને જે લોકોએ નાનાત્વ/ભિન્નત્વની વાત કરી છે તેની સમાનરૂપે નિંદા કરી છે.

શરીર-જીવ છે એ પરમાત્મા નથી શરીરને યતાં રોગો-ભોગો-વિલાસ સુખ-દુખ આત્માને યતાં નથી જીવને આત્મા આમ અલગ છે પણ જ્ઞાન દ્વારા આત્મા-મહાત્મા-પરમાત્મા થઈ શકે છે.

- સુવિચાર**
- રંક ને તો હોય, રાજાનેય દુઃખ હોય છે, કોણે કહ્યું કે સંસારમાં સુખ હોય છે - રામુ કરણકર
 - દુઃખરૂપી હકીકતનો બીજો છેડો (સુખ) શોધી કાઢવામાં નહિ પણ હકીકતને દુઃખને જોવામાં જ દુઃખનો અંત રહેલો છે - કૃષ્ણમૂર્તિ
 - જીવન એ અજ્ઞાતની યાત્રા છે, ભૂતકાળથી ભરેલું મન નહીં પણ ખાલી મન એ યાત્રામાં ઉપયોગી છે - શ્રી અરવિંદ
 - વર્ષાના આગમન કાળે કોયલે મૌન સેવ્યું છે તે સારું છે કારણ કે જ્યાં ટેડડાં વક્તા હોય ત્યાં મૌન જ શોભારૂપ છે - જ્ઞાનસુખ
 - તડકે અનાજ મૂકતાં જે લાભ થાય છે તે લાભ ભૂલ સ્વીકાર વડે ખુલ્લા થતાં અનુભવાય છે, સ્મૃતિનો ખજાનો ખાલી કરશો, તેને તડકે મૂકશો, તો તેમ શાંતિનો અનુભવ કરશો - વિમલા ઠાકર
 - બોલો નહિ, કરો, ધોષણા નહિ નિહિદિ - શ્રી માતાજી
 - આજનું ઔષધ : સુખડના તેલને ચહેરા પર લગાવવાથી ચામડીની ગરમી મટે છે (સંકલન : દિપ્ત વી. આશરા)

બોધકથા

ગુરુ દ્રોણે શિષ્યોને પાઠ મોઢે કરવા આપ્યો. 'કોષ, માકુરુ, શ્વામા કુરુ' અર્થાત 'કોષ કરશો નહીં, શ્વામા કરજો' સૌએ આ પંક્તિ વાદ કરી કંઠસ્થ કરી બોલી નાખી. એક યુધિષ્ઠિર ન બોલ્યો. ઘણો સમય પસાર થઈ ગયો પણ યુધિષ્ઠિરને યાદ રહ્યો નહીં. ત્યારે ગુરુ દ્રોણે કહ્યું, આ બે લીટીનો પાઠ યાદ કરવામાં આટલી બધી વાર ? યુધિષ્ઠિરે હાથ જોડી ગુરુને કહ્યું, 'ગુરુજી મને આ પાઠ હજી યાદ રહેતો નથી.'

ગુરુ દ્રોણ અધીરા થયા... આવો હોશિયાર છોકરો આટલી નાની પંક્તિ યાદ રાખી શકતો નથી અચાનક આ છોકરાની એકાગ્રતા ક્યાં ગઈ ? ગુરુ દ્રોણે સાંજે યુધિષ્ઠિરને બોલાવ્યો અને પાઠ યાદ ન રાખવા બદલ જોરથી તમાચો લગાવી દીધો. અને કહ્યું, 'શું હજી તને પાઠ નથી આવડતો ?'

એ જ શબ્દો યુધિષ્ઠિરે કહ્યું, 'ગુરુદેવ ! હવે પાઠ સમજી ગયો છું અને શીખી ગયો છું.' અને તેણે પંક્તિ બોલી બતાવી. ગુરુએ પૂછ્યું, 'વસ્તુ, તને પાઠ શીખતા કેમ વાર લાગી? એનું કારણ શું?'

યુધિષ્ઠિરે કહ્યું, 'ગુરુદેવ, આપે મને જે પંક્તિ કહી, એને ઊંડાણથી સમજવા માટે જ્યારે આપે તમાચો માર્યો ત્યારે મારા મનમાં બિલકુલ કોષ કે માકુરુ ન હતો, માત્ર પ્રેમ અને શ્રદ્ધા જ હતી. એ જ શબ્દો મને પાઠ સમજાઈ ગયો.' યુધિષ્ઠિરનો પાઠ શીખવાનો આ નવતર પ્રયોગ જોઈ ગુરુદ્રોણે આશીર્વાદ આપ્યા.

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના ઈતિહાસમાં વર્ષ - ૨૦૧૭ ઉમેશ્યાં યાદગાર રહેશે. કારણ કે આ વર્ષે ઘણાબધા નવા ફેરફારો - પરિવર્તન આવ્યા છે. રા.રા. રણજિતરામ વાલાભાઈ મહેતાએ પરિષદની કરેલી સ્થાપનાથી લઈને આજસુધીની પરંપરા એક પરિપાટી પર ચાલતી આવી હતી. જેમાં આ વખતે મોટેભાગે પરિવર્તન આવ્યું છે. એ એક શુભ સંક્રાંતિ છે. અને એના જોખમો પણ એટલા જ છે. પરિષદ એના જન્મથી આજસુધી સાહિત્યકારોની રહી છે. પ્રજાની રહી છે. અને આપણી ભાષાના ઉત્તમ સર્જકોએ આ સંસ્થાને ગૌરવ આપ્યું છે. ગુજરાતીભાષાની શ્રેષ્ઠ સંસ્થા બનાવી છે. આ સંસ્થાના આજીવન સભ્ય હોવું એ કોઈપણ વ્યક્તિ માટે ગૌરવની વાત છે. ૧૧૨ વર્ષે પણ આ સંસ્થાની ગરિમા અખંડિત રહી છે. કારણ કે એના સૂત્રધારોએ નિષ્ઠાપૂર્વક કરેલો પરિશ્રમ છે.

આ વખતની ચૂંટણીએ ઘણા સભ્યો પણ પ્રગટ કરી દીધા છે. શ્રી નરેન્દ્ર મોદીનું સાહિત્ય પરિષદના રાજકારણ સંદર્ભનું કેટલાક વર્ષો પહેલા બોલાયેલું વાક્ય "હું તો લિમિટેડ પોલિટિક્સનો માણસ છું. સાહિત્યમાં મારું કામ નહીં" "આ વાક્ય પણ સાચું લાગ્યું. કેમ કે દેશની રાજનીતિમાં તો ખબર તો પડે કે આ કોંગ્રેસમાં છે અને આ ભાજપમાં. અહીં તો આપણે કોઈને સહયોગ કળી જ ના શકીએ. વર્ષોથી આપણી સાથે ફરતા હોય, દરરોજ મળતા હોય, સાથે યા પાણી પીતા હોય કે જમતા હોય એ જ વ્યક્તિથી અંદરથી અન્ય કોઈની સુચનાથી આપણને હરાવવા મથતી હોય. બહાર ખુબ જ સંસ્કારી ભાષા વાપરે, ખુબ જ ડાબી ડાબી વાતો કરે, પદની કોઈ લાલસા નથી, અહીં બધા જ મિત્રો છે, કોઈપણ જાતે સુંકરક પડે ? બધા આપણા જ છે ને ? આપણા સૌની વિચારધારા એક જ છે, સંસ્થાની ગરિમા વધારવા સૌ કટિબદ્ધ છીએ.... વગેરે વગેરે વાતો કરતા. ઘણાય તો અંદરથી એકબીજાની ટીકા કરીને, સામસામે બેસીને, હું ચૂંટાઈશ તો તમારો લેખ છાપીશ કે પુસ્તક પ્રગટ કરાવીશ કે પુસ્તકાર કે વ્યાખ્યાન કે સંપાદન કે સંચાલન જેવી બાબતો પણ સાંભળવા મળી છે. તો વળી પરિષદ ઉપર પોતાનું વર્ચસ્વ હેમખેમ રહે એ માટે કેટલીક ખાસ વ્યક્તિને હરાવવા પણ કેટલીક ખાસ વ્યક્તિઓને એમની સાથે ભેળવી

પરિષદ, પરંપરા અને પરિવર્તન : એક નવા યુગના મંડાણ?

દઈને એમની બધી જ વ્યૂહરચના જાણીને એક એક મત અંકે કરાયાનું પણ આ પરિણામો દર્શાવે છે. કોઈ સંસ્થાના નામે, જ્ઞાતિના નામે પ્રચાર કરતા હોવાનું જણાવે છે ઘણાને ગેરમાર્ગે દોરીને ધાર્યું પરિણામ મેળવાયું છે. સત્તા અને નજવા સ્વાર્થ માટે મેરિટ અને મૂલ્યનિષ્ઠતાને સાર્ડસ પર કરવામાં આવ્યા છે. એવું પણ કેટલાક સભ્યો ચર્ચી રહ્યા છે.

પરિષદની આ પ્રમુખની અને કારોબારીની ચૂંટણીમાં અકાદમીની સ્વાયત્તાનો મુદ્દો પણ ચર્ચામાં રહ્યો છે. જો કે હવે આ મુદ્દામાં મોટાભાગનાને રસ નથી પણ જાહેરમાં કોઈ બોલી શકતું નથી. કેમ કે એક તો કાંઈ થવાનું નથી અને નાહકનું સરકાર સામે પડતું ને ? આવું મોટાભાગના માને છે. વળી અકાદમી સ્વાયત્ત થાય કે ના થાય એમાં પરિષદને શું ? પરિષદ પાસે બીજા અનેક કામો છે. અને આપણે માનીએ છીએ કે આપણા પૂર્વ શબ્દસૂચિઓ આ સ્વાયત્તાનું બીજું આપણા માનસમાં રોપતા ગયા છે. પણ હવે એ વાતને આજે વર્ષો વિતી ગયા છે. એક બે પેઢી અને યુગ બદલાઈ ગયો છે. સર્જકો, સરકારો અને વિચારધારાઓ બદલાઈ ગઈ છે. આ તો આપણી પડોશમાં રહેતા ઘરના ઝગડામાં આપણે ન્યાયથી બનીએ એવી થવાનું થઈ છે. જે સંસ્થા સરકારે બનાવી છે. જેના બધા જ કર્મચારીઓની નિમણુંક સરકાર દ્વારા થાય છે. બધાને પગાર સરકાર ચૂકવે છે. અને જે તે વખતની સરકારના મુખ્યમંત્રી જે તે સમયના આપણા વરિષ્ઠ સાહિત્યકારની વાત માનીને અકાદમીને સ્વાયત્ત બનાવી. પછી સરકાર અને સાહિત્યકાર બધુ જ બદલાઈ ગયું. અને નવી સરકારોને એ વાત યોગ્ય ના લાગી તો એમની રીતે એ અકાદમીને ચલાવતા હોય તો આપણા બાપુજીનું શું જાય છે ? મને (આપણને સૌ ને) તો આ બે ત્રણ વર્ષમાં એટલી ખબર પડી કે સમાજની સામે

સાહિત્યકારોની ઈજ્જત બગડી છે. સમાજના જે લોકો સાહિત્યકારોને જે સન્માનની નજરે જોતા હતા તે હવે નથી જોતા. ગુજરાતની બે સૌથી મોટી સાહિત્યિક સંસ્થાના ઝગડાની વાત બહાર આવી. અને છેક કોઈ સુધી મામલો ગયો. છતાંય પરિણામ ? ઝીરો. ઉપરથી "સાહિત્યકાર" પદની ગરિમા ઝાંખી થઈ એ નકામું.

જ્યારે આજે હવે વૈશ્વિક સંસ્કૃતિને સ્વીકારવાનો યુગ આવ્યો છે ત્યારે આપણે આપણી વ્યક્તિગત કે બે પાંચ વ્યક્તિઓએ બનાવેલી જુની વિચારધારા પકડીને ક્યાં સુધી પરિણામ વિનાનું યુદ્ધ લડ્યા કરવું ? અને એ પણ શક્તિશાળી સરકાર સામે ? પડોશી ઘરમાં ઝગડાઓ થતા હોય તો એમને સમજાવવા જવાય પણ એ ના માને તો એમના માટે આપણું ઘર બદનામ થાય એવું ના કરાય. આ સ્વાયત્તાના મુદ્દાને કારણે આ વખતે ઘણા સારા સરકાર સાથે રહીને કામ કરતા સાહિત્યકારો ચૂંટણી જ નથી લડ્યા. કેમ કે તેઓ માને છે કદાચ ચૂંટણી જીતીએ અને કોઈ હોદ્દાદાર બનીએ તો આપણી વ્યક્તિગત સ્વાયત્તાનું શું ? વળી અહીં જે સર્જકો પૂર્ણ બહુમતિથી ચૂંટાયા છે તેઓ પોતપોતાના સર્જનકર્મથી ચૂંટાયા છે. તો પછી એ સર્જકને આપણે કેવી રીતે કોઈ એક વિચારધારામાં બાંધી શકીએ ? એ પોતાની રચના ગમે ત્યાં છાપાવી શકે, એ ગમે ત્યાં કવિ તરીકે કે સર્જક તરીકે કાવ્યાપાઠ

કે વક્તવ્ય આપવા જઈ શકવો જોઈએ. કેમ કે ચૂંટાયેલ સભ્ય હોદ્દાદાર ૨૪ કલાક હોદ્દાદાર નથી હોતો. એ સર્વપ્રથમ સર્જક છે. એ જ્યા જાય છે ત્યા સંસ્થાના હોદ્દાદાર તરીકે નહીં પણ સર્જક તરીકે જાય છે. આ વાત આપણે સૌ કેમ નથી સમજી શકતા ? એ જ મને નથી સમજાતું ? કોઈ આપણને સળગતું પકડાવી ગયું હોય તો એ આપણે આપણો હાથ સળગે ત્યા સુધી પકડી જ રાખવું એવું કોણે કહ્યું ?

બેર જવા દો આ મુદ્દો, હું જાણું છું ઘણા વરિષ્ઠોને આ વાત નહીં ગમે ? પણ પહેલા ૨૫ વર્ષે યુગ બદલાતો હતો જ્યારે આજે પાંચ વર્ષે તો યુગ બદલાઈ જાય છે. દર છ મહિને ટેકનોલોજી બદલાઈ જાય છે. અને આપણે... એ જ શ્રી ઉમાશંકર જોશીને નામે સ્વાયત્તાનું સળગતું લઈને... અકાદમી પણ સાહિત્યનું કામ કરે છે. ઉત્તમ પ્રકાશનો કરે છે પુસ્તકો આપે છે. અને સર્જકો દ્વારા ચાલે છે તો પછી એક પ્રમુખની નિમણુંકને લઈને...? માનનીય શ્રી સિતાંશુભાઈએ જ વર્ષ - ૨૦૧૭ નો અકાદમીનો ગૌરવપુસ્તકાર માન. મંત્રીશ્રી અને રાજ્યપાલશ્રી અને શ્રી ભાગ્યેશ જહાની ઉપસ્થિતિમાં સ્વીકાર્યાં જ છે.

હવે જો સૌની પોતાની વ્યક્તિગત વિચારધારાના વહેણને વિરામ અપાશે અને પરિષદના વિકાસ માટે કંઈક નક્કર કાર્ય થશે તો સમાજમાં પણ સર્જકોની ગરિમા વધશે. પૂર્ણ બહુમતિથી એક નવી પેઢી તૈયાર થઈ રહી છે ત્યારે એને સંસ્થાગત વેરઝેરના વિષ પાયા વિના પ્રેરણાના પિયૂષ પીવડાવવાની જરૂર છે. જેથી નવી પેઢી જુનું ભૂલીને નવું શીખે. બન્ને સાહિત્ય ક્ષેત્રની મોટી સંસ્થાઓ છે. બન્ને સાથે મળીને કામ કરે એવી અભ્યર્થના.

9426060601.india@gmail.com

બીટકોઈન : આભાસી ફુગો કે કરન્સીનું ફ્યુચર?

સાલ ૨૦૧૫...સ્થળ : દિલ્લી જગતભરના ૩૩ દેશોની સુનિદા સુરક્ષા હોનાહાર અધિકારીઓ દિલ્લીમાં ભારતીય સીબીઆઈના આંગણે જમા થાય છે, ક્રેન્કરન્સનો મુખ્ય હેતુ છે જગતભરમાં ચાલતા આંતક્રવાદમાં વપરાતા પૈસાઓનું મૂળ શોધવાનું અને એને બંધ કરવાનું. પેરીસમા આંતક્રવાદી હુમલો હજુ તાજો જ થયેલો અને એકદા થયેલા લગભગ દરેક ઓફિસરની વાતનો એક જ મુદ્દો હતો કે આંતક્રવાદી ફંડિંગ ને રોકવું. આંતક્રવાદને રોકવાના બીજા ઉપાયોની સાથે સાથે એક વાત એ પણ સામે આવી કે મોડર્ન જમાનાના ત્રાસવાદીઓ પૈસાનું ફંડિંગ પણ આધુનિક રીતે કરતા થઈ ગયા છે અને એમાંનું એક આધુનિક સ્વરૂપ છે 'બીટકોઈન' મા લેવડ-દેવડ...! 'બીટકોઈન' એ બીજું કંઈ નહિ પણ એક પ્રકારનું હવાલા ક્રોભાંડ જ છે જેમાં અદ્રશ્ય કરન્સીની મારફત ડ્રગ્સ અને હથેલીયારો કે ત્રાસવાદીઓને ફંડિંગ પૂર્ણ પડાય છે. આજે 'બીટકોઈન' બીજા જ કારણોસર ચર્ચામાં છે...! આ લખાણ છે ત્યારે એક 'બીટકોઈન' ની કિમત લગભગ ૧૫ હજાર ડોલર મતલબ કે ભારતીય ચલણમાં લગભગ ૧૦ લાખ રૂપિયા છે...! ચોકી ગયા ને ? જગતભરમાં હાહાકાર મચાવી દેનાર અને ખુબ જ ટૂંકા ગાળામાં છવાઈ જનાર આ અદ્રશ્ય કરન્સીના ઉતાર ચઢાવ ને લીધે સ્વાભાવિક પ્રશ્ન થાય કે શું છે આ કરન્સી ? કોણ છે આ બીટકોઈન ? આવો જાણીએ જગતની આ લેટેસ્ટ વિનિમય પદ્ધતિ પર.

વસ્તુઓના વિનિમય અને સમાજવ્યવસ્થા મુજબ માનવીને વિનિમય માટે એક ચોક્કસ ચલણ કે નાણાના સ્વરૂપની જરૂર પાતીને ખ્યાલ પાપણ યુગથી જ આવી ગયેલો. વિશ્વમાં વ્યાપાર માટે, વસ્તુઓની

ખરીદ વેચાણ માટે, આપ - બે માટે દરેક દેશનું એક ચોક્કસ નાણું અમલમાં છે જેને આપણે કરન્સી કહીએ છીએ. પથ્થરના ચલણથી શરુ કરેલી આ નકદ નારાયણની યાત્રા યામડા, તાંબા, ચાંદી અને સોનાના ચલણો સ્વરૂપે વિકાસ પામ્યા અને ત્યાંથી કાગળની નોટો અને મેટલના સિક્કા પછીથી ૨૦ મી સદીમાં આ કરન્સીના કક્કાટમાં કેડીટ કાર્ડ/ડેબિટ કાર્ડ અને પ્લાસ્ટિકમનીના સ્વરૂપે વધુ એક આધુનિક ઉમેરો થયો ૨૦૦૮ સુધી તો આ પેપર, મેટલ ને પ્લાસ્ટિક મની કે કરન્સી તો દબદબો યથાવત રહ્યો અને હજુ પણ છે જ પણ ૨૦૦૮માં આવી એક નવી અને કેક અંશે વિચિત્ર કહી શકાય એવી કરન્સી અને એ હતી બીટકોઈન!

અસલમાં બીટકોઈન એ બીજું કંઈ નહિ પણ એક પ્રકારની ડીજીટલ કરન્સી છે. ક્રોમ્યુટરની ભાષામાં કહીએ તો એ એક સોફ્ટવેર છે. ૨૦૦૮ કે ૨૦૦૯માં સાતોશી નાકામોટા જેવું ઉપનામ ધરાવતા એક જાપાનીઝ ભેજાબાજે આની શરૂઆત કરેલી. શરૂઆતમાં બિટકોઈન ડોટ ઓઆરજી નામની વેબસાઈટમાં જઈને તેનો પ્રોગ્રામ ડાઉનલોડ કરવો પડે છે અને આ પ્રોગ્રામમાં ઉપયોગમાં લેવાયેલી ડીજીટલ / સાંકેતિક પદ્ધતિને સંપૂર્ણ રીતે ઉકેલવાની હોય છે. તેને ઉકેલી શકે તેને અમુક બિટકોઈન પુરસ્કારરૂપે મળે છે. જે પ્રોગ્રામ ડાઉનલોડ કર્યાં હોય તેના ડિજિટલ ખાતામાં તે જમા થઈ જાય છે ડાઉનલોડ પ્રોગ્રામમાં તેના ઉકેલનારનું એડ્રેસ અને પાસવર્ડ જનરેટ થાય છે. બિટકોઈન આ એડ્રેસમાં જમા થઈ જાય છે. આ આખી પ્રક્રિયાને માર્કિટિંગ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે મતલબ કે વેપાર શરુ. હવે તમે બિટકોઈન ના માલિક છો તમે એને કરન્સી તરીકે યુઝ કરીને

ખરીદ વેચાણ કરી શકો છો. શેરબજારની જેમ બિટકોઈનની હેરાફેરી કરી શકાય છે. લઈ શકાય છે અને વહેથી શકાય છે. પણ ડીજીટલ કરન્સી હોવાને લીધે અને તેનું કોઈ સ્વરૂપ ના હોવાથી એ જે તે વ્યક્તિના ખાતામાં જ જમા થયેલી રહે છે અને એટલે જ બિટકોઈનને કિટ્ટો કરન્સી પણ કહે છે કેમકે આ આખી પ્રક્રિયામાં કિટ્ટોગ્રાફીનો ઉપયોગ સેફ્ટીના સંદર્ભમાં થાય છે. આની મદદથી ખાતાધારીની માહિતી અને ખાતું સુરક્ષિત રખાય છે. બિટકોઈનના વ્યવહારમાં સ્પેશ્યલાઈઝડ ક્રોમ્યુટરોનો ઉપયોગ કરાય છે અને આ પેમેન્ટ કરી આપનાર ને 'માઈનર્સ'.

ધીરે ધીરે આ અદ્રશ્ય કરન્સીની લખેટમાં આખું વિશ્વ આવતું જાય છે અને તાજેતરમાં બીટકોઈન મા આવેલા ઉછાળા પછી અચાનક બધાની જાહે અને આંખે આ નામ ચડી ગયું છે. ૨૦૧૧ મા જેનું મુલ્ય માંડ ૧ ડોલર હતું તે આજે લાખો ડોલરની કીમત બતાવે તો આંખો પહોળી જ થાય ને ? પણ વેઈટ બીટકોઈનના દેખાવ એટલું સોનું નથી...!!! જી હા, આજે ભલે ને બીટકોઈન કુદકે ને ભૂસકે ઉછળતી હોય પણ બીટકોઈનના ભયસ્થાનો પણ એટલા જ છે. સૌથી પ્રથમ તો એના પર કોઈ નાણાસંસ્થાનું નિયંત્રણ નથી એટલે મન પડે એટલો ફુગાવો કે

ગિરાવટ આવી શકે છે. જાપાનમાં હેકિંગ કરીને ૯ લાખ બીટકોઈનની ચોરી થયેલી એવા બનાવ વખતે કોઈ હાથ પકડવાવાળું ના હોવાથી આ આભાસી મુદ્દા ચોરાઈ જાય તો સાથે હાથ મુકીને રોવાનો વારો પણ આવી શકે છે. બીટકોઈનનો વેપાર એ એક પ્રકારના સદ્દા જેવું જ છે અને અમુક જ લોકોના હાથમાં હોવાથી સદ્દાખોરી ને જન્મ આપે છે જેને લીધે બીટકોઈનની કિમતોમાં આસમાની - સુલતાની થવાની શક્યતા રહેલી છે જો કે શક્યતા શું આ જુવોને જાન્યુઆરી ૨૦૧૩ માં ૧૩ ડોલરના ભાવ વાળો બીટકોઈન અત્યારે લાખો ડોલરમાં પહોચી જ ગયો ને ?

ભારતમાં વર્ષે લગભગ ૧૦ થી ૨૦ હાજર કરોડ રૂપિયાનું બીટકોઈન ટ્રેડિંગ થાય છે. પણ ચોક્કસપણે આ રોકાણ કરવા યોગ્ય નથી જ એનો પરચો બીટકોઈનના આવતી ગિરાવટથી થઈ જાય છે. જો કે એક અહેવાલ મુજબ ભારતમાં બીટકોઈનને એકાઉન્ટ હોલ્ડરની સંખ્યા પાંચ લાખ જેવી છે. આરબીઆઈ અને સરકારની ચેતવણી છતાં આમાં રોકાણ કરનારાઓ વધતા જાય છે એવામાં વિશ્વાસઘાત, છેતર પીડી અને સુરક્ષા જેવા મહત્વના મુદ્દાઓનો જો કોઈ વ્યવસ્થિત અને પરકેટ ઉકેલ મળી જાય તો ચોક્કસપણે બીટકોઈન એ આવતીકાલની ઉજળી કરન્સી બની રહેશે એવું મોટાભાગના નિષ્ણાતોનું માનવું છે.

વિસામો :
બીટકોઈનની વેલ્યુએશન ૧૮૦ બિલીયન ડોલર છે જે કટાર, કુવૈત, હન્ગ્રી જેવા દેશો અને બોઈંગ જેવી વર્ષો જૂની કંપનીના વેલ્યુએશન કરતા પણ વધુ છે...!

